ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1987

Vyhlásené: 15.06.1987 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

46

VYHLÁŠKA
ministra zahraničných vecí

z 26. februára 1987

o Konzulárnom dohovore medzi Československou socialistickou republikou a Laoskou ľudovodemokratickou republikou

Dňa 15. marca 1985 bol vo Vientiane podpísaný Konzulárny dohovor medzi Československou socialistickou republikou a Laoskou ľudovodemokratickou republikou.

S dohovorom vyslovilo súhlas Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky a prezident Československej socialistickej republiky ho ratifikoval. Ratifikačné listiny boli vymenené v Prahe 20. januára 1987.

Dohovor nadobudol platnosť na základe svojho článku 57 dňom 19. februára 1987.

České znenie dohovoru sa vyhlasuje súčasne.*)

Minister:

Ing. Chňoupek v. r.

KONZULÁRNY DOHOVOR

medzi Československou socialistickou republikou a Laoskou ľudovodemokratickou republikou

Československá socialistická republika a Laoská ľudovodemokratická republika prajúce si upraviť konzulárne styky medzi oboma štátmi a rozvíjať tieto styky v duchu priateľstva a spolupráce, rozhodli sa uzavrieť tento Konzulárny dohovor a za tým účelom sa dohodli na týchto ustanoveniach:

HLAVA I

Definície

Článok 1

Na účely tohto dohovoru majú nasledujúce výrazy tento význam:

a) „konzulárny úrad“ je každý generálny konzulát, konzulát, vicekonzulát alebo konzulárne zastupiteľstvo;

b) „konzulárny obvod“ je územie určené konzulárnemu úradu na výkon konzulárnych funkcií;

c) „vedúci konzulárneho úradu“ je osoba poverená vysielajúcim štátom, aby vykonávala povinnosti spojené s touto funkciou;

d) „konzulárny úradník“ je každá osoba včítane vedúceho konzulárneho úradu poverená výkonom konzulárnych funkcií;

e) „konzulárny zamestnanec“ je každá osoba zamestnaná v administratívnych, technických alebo domácich službách konzulárneho úradu;

f) „členovia konzulárneho personálu“ sú konzulárni úradníci okrem vedúceho konzulárneho úradu a konzulárni zamestnanci;

g) „členovia konzulárneho úradu“ sú konzulárni úradníci a konzulárni zamestnanci;

h) „člen súkromného personálu“ je každá osoba zamestnaná výhradne v súkromných službách člena konzulárneho úradu;

i) „konzulárne miestnosti“ sú budovy alebo časti budov a pozemky k nim priliehajúce, ktoré sa používajú výhradne na účely konzulárneho úradu, bez ohľadu na to, kto je ich vlastníkom, včítane sídla vedúceho konzulárneho úradu;

j) „konzulárne archívy“ sú všetky listiny, dokumenty, korešpondencia, knihy, filmy, záznamové pásky a registre konzulárneho úradu spolu so šiframi a kódmi, kartotékami a zariadeniami, určenými na ich ochranu a uloženie;

k) „úradná korešpondencia“ je všetka korešpondencia vzťahujúca sa ku konzulárnemu úradu a k jeho funkciám;

l) „loď“ je každá loď plávajúca pod vlajkou vysielajúceho štátu s výnimkou vojnových lodí;

m) „lietadlo“ je každé civilné lietadlo registrované alebo imatrikulované vo vysielajúcom štáte v súlade s jeho právnym poriadkom a nesúce znaky tohto štátu.

HLAVA II

Zriaďovanie konzulárnych úradov a vymenovanie konzulárnych úradníkov a konzulárnych zamestnancov

Článok 2

1. Konzulárny úrad môže byť zriadený na území prijímajúceho štátu iba s jeho súhlasom.
2. Sídlo konzulárneho úradu, jeho trieda a konzulárny obvod, ako aj počet členov konzulárneho úradu, sú vopred písomne dohodnuté medzi vysielajúcim a prijímajúcim štátom.
3. Neskoršie zmeny sídla konzulárneho úradu, jeho triedy alebo zmeny konzulárneho obvodu môže vykonať vysielajúci štát iba so súhlasom prijímajúceho štátu.

4. Predchádzajúci výslovný súhlas prijímajúceho štátu je potrebný tiež na zriadenie úradovne tvoriacej súčasť konzulárneho úradu, ktorá je však umiestnená mimo sídla tohto úradu.

Článok 3

Konzulárnym úradníkom môže byť iba občan vysielajúceho štátu.

Článok 4

Vedúci konzulárnych úradov sú vymenovaní vysielajúcim štátom a prijímaní na výkon svojich funkcií prijímajúcim štátom.

Článok 5

1. Vysielajúci štát musí vedúceho konzulárneho úradu opatriť dokladom vo forme patentu alebo obdobného dokumentu vyhotoveného pre každé vymenovanie osobitne, ktorý osvedčuje jeho funkciu a v ktorom je uvedené spravidla jeho plné meno, kategória a trieda, konzulárny obvod a sídlo konzulárneho úradu.
2. Vysielajúci štát zašle patent alebo obdobný dokument diplomatickou alebo inou vhodnou cestou vláde štátu, na území ktorého má vedúci konzulárneho úradu vykonávať svoje funkcie.

Článok 6

1. Vedúci konzulárneho úradu je prijímaný na výkon svojich funkcií na základe privolenia prijímajúceho štátu nazývaného exequatur, nech už je forma privolenia akákoľvek.
2. Štát, ktorý odmieta poskytnúť exequatur, nie je povinný oznámiť vysielajúcemu štátu dôvody svojho odmietnutia.

Článok 7

Do toho času, než mu bude udelené exequatur, môže byť vedúci konzulárneho úradu prijatý na výkon svojich funkcií dočasne. V takom prípade sa budú na neho vzťahovať ustanovenia tohto dohovoru.

Článok 8

1. Ak vedúci konzulárneho úradu nemôže z akýchkoľvek dôvodov vykonávať svoje funkcie alebo ak je miesto vedúceho konzulárneho úradu dočasne uprázdnené, môže vysielajúci štát funkciou dočasného vedúceho konzulárneho úradu poveriť konzulárneho úradníka tohto úradu alebo iného konzulárneho úradu alebo člena diplomatického personálu diplomatickej misie; meno tejto osoby oznámi vysielajúci štát vopred ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu.
2. Dočasnému vedúcemu konzulárneho úradu sa poskytujú práva, výsady a imunity, aké požíva podľa tohto dohovoru vedúci konzulárneho úradu.

Článok 9

Akonáhle je vedúci konzulárneho úradu prijatý na výkon svojich funkcií, hoci aj len dočasne alebo ad interim, vyrozumie o tom prijímajúci štát ihneď príslušné orgány konzulárneho obvodu a urobí príslušné opatrenia, aby vedúci konzulárneho úradu mohol vykonávať povinnosti vyplývajúce z jeho úradu a požívať výhody vyplývajúce z tohto dohovoru.

Článok 10

1. Vysielajúci štát oznámi ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu:
   a) vymenovanie členov konzulárneho úradu, ich príchod po vymenovaní na konzulárny úrad, ich konečný odchod alebo skončenie ich funkcií a všetky ďalšie zmeny týkajúce sa ich postavenia, ktoré môžu nastať počas ich služby na konzulárnom úrade;
   b) príchod a konečný odchod rodinného príslušníka člena konzulárneho úradu, ktorý s ním žije v spoločnej domácnosti, a tam, kde to prichádza do úvahy, prípady, keď sa osoba stane alebo prestane byť rodinným príslušníkom;

c) príchod a konečný odchod členov súkromného personálu a tam, kde to prichádza do úvahy, skončenie ich služby v tomto postavení;

d) prijatie do zamestnania a prepustenie osôb majúcich trvalý pobyt v prijímajúcom štáte, pokiaľ ide o členov konzulárneho úradu.

2. Príchod a konečný odchod sa budú, pokiaľ možno takisto oznamovať vopred.

Článok 11

1. Prijímajúci štát vydá každému konzulárnemu úradníkovi dokument osvedčujúci jeho právo vykonávať konzulárne funkcie na území prijímajúceho štátu.
2. Prijímajúci štát môže kedykoľvek a bez uvedenia dôvodov svojho rozhodnutia písomne oznámiť vysielajúcemu štátu, že niektorý konzulárny úradník je persona non grata alebo že ktorýkoľvek iný člen konzulárneho personálu je neprijateľný. V takom prípade vysielajúci štát podľa povahy prípadu dotyčnú osobu odvolá, ukončí jej funkcie na konzulárnom úrade alebo zruší jej vymenovanie.
3. Ak vysielajúci štát odmietne vyhovieť alebo nevyhovie v primeranom čase povinnostiam, ktoré má podľa odseku 2 tohto článku, môže prijímajúci štát podľa povahy prípadu odňať príslušnej osobe exequatur alebo ju môže prestať považovať za člena konzulárneho personálu.

Článok 12

Funkcie člena konzulárneho úradu sa končia okrem iného:

a) oznámením vysielajúceho štátu prijímajúcemu štátu o tom, že jeho funkcie sa skončili;

b) odňatím exequatur;

c) oznámením prijímajúceho štátu vysielajúcemu štátu o tom, že ho prijímajúci štát prestal považovať za člena konzulárneho personálu v prípadoch ustanovených v článku 11 odsek 3.

HLAVA III

Výsady a imunity

Článok 13

1. Prijímajúci štát plne uľahčí výkon funkcií konzulárneho úradu a konzulárnych úradníkov a urobí nevyhnutné opatrenia, aby mohli požívať práva, výsady a imunity ustanovené týmto dohovorom.
2. Prijímajúci štát bude zaobchádzať s členmi konzulárneho úradu s náležitou úctou a urobí všetky vhodné opatrenia, aby bola zabezpečená ich ochrana, sloboda a dôstojnosť.

Článok 14

1. Vysielajúci štát má právo používať v prijímajúcom štáte svoju štátnu vlajku a štátny znak podľa ustanovení tohto článku.
2. Štátna vlajka vysielajúceho štátu môže byť vyvesená a štátny znak umiestnený na budove konzulárneho úradu a na jeho vchode, ako aj na rezidencii vedúceho konzulárneho úradu a na jeho dopravných prostriedkoch, ak sa používajú na služobné účely.
3. Pri výkone práva daného týmto článkom sa bude prihliadať na právne predpisy a zvyklosti prijímajúceho štátu.

Článok 15

1. Vysielajúci štát môže v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu nadobúdať do vlastníctva a do užívania, vlastniť a užívať pozemky, budovy alebo časti budov určené pre potreby konzulárneho úradu alebo na ubytovanie členov konzulárneho úradu, ktorí sú občanmi vysielajúceho štátu.
2. Prijímajúci štát poskytne vysielajúcemu štátu pri získavaní pozemkov a budov alebo častí budov na účely uvedené v odseku 1 všetku potrebnú pomoc.

3. Vysielajúci štát nie je zbavený povinnosti dodržiavať právne predpisy prijímajúceho štátu o výstavbe a územnom plánovaní alebo iné obmedzenia vzťahujúce sa na oblasť, v ktorej sa tieto pozemky, budovy alebo časti budov nachádzajú.

Článok 16

1. Konzulárne miestnosti sú nedotknuteľné. Orgány prijímajúceho štátu do nich nesmú vstúpiť, iba ak so súhlasom vedúceho konzulárneho úradu, vedúceho diplomatickej misie vysielajúceho štátu alebo osoby poverenej niektorým z nich.
2. Prijímajúci štát má osobitnú povinnosť urobiť všetky vhodné opatrenia na ochranu miestností konzulárneho úradu pred vniknutím alebo poškodením a na zabránenie akémukoľvek rušeniu pokoja konzulárneho úradu alebo ujme na jeho dôstojnosti.
3. Konzulárne miestnosti, ich zariadenie a iný majetok v nich nemôžu byť predmetom prehliadky, rekvizície, zabavenia alebo exekúcie.

Článok 17

Konzulárne archívy a dokumenty sú vždy nedotknuteľné, nech už sa nachádzajú kdekoľvek.

Článok 18

1. Vysielajúci štát je v prijímajúcom štáte oslobodený od všetkých daní, dávok a poplatkov:
   a) z pozemkov, budov a častí budov používaných na konzulárne účely alebo na ubytovanie členov konzulárneho úradu, ak sú vo vlastníctve vysielajúceho štátu alebo ak sú v jeho mene najaté;
   b) zo zmlúv a úkonov, ktoré sa týkajú nadobúdania nehnuteľností, uvedených v odseku 1, písm. a);
   c) z výkonu konzulárnych funkcií včítane vyberania konzulárnych poplatkov a dávok.
2. Vysielajúci štát je v prijímajúcom štáte takisto oslobodený od všetkých daní, dávok a poplatkov z hnuteľného majetku, ktorý je vo vlastníctve vysielajúceho štátu alebo ktorý sa nachádza v jeho držaní alebo užívaní, a ktorý je určený výhradne na konzulárne účely.
3. Oslobodenie ustanovené v tomto článku sa nevzťahuje na poplatky a dávky vyberané za poskytovanie osobitných služieb.

Článok 19

1. Konzulárni úradníci a ich rodinní príslušníci, ktorí nie sú občanmi prijímajúceho štátu, ani v ňom nemajú trvalý pobyt, nepodliehajú trestnej, občianskoprávnej a správnej jurisdikcii prijímajúceho štátu.
2. Konzulárni zamestnanci a ich rodinní príslušníci, ktorí nie sú občanmi prijímajúceho štátu, ani v ňom nemajú trvalý pobyt, nepodliehajú trestnej jurisdikcii prijímajúceho štátu. Občianskoprávnej a správnej jurisdikcii prijímajúceho štátu nepodliehajú, pokiaľ ide o výkon ich úradných funkcií.
3. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nevzťahujú na konanie:
   a) vyplývajúce zo zmluvy, ktorú konzulárny úradník alebo zamestnanec neuzavrel ako zástupca vysielajúceho štátu;
   b) týkajúce sa dedičstva, kde konzulárny úradník alebo konzulárny zamestnanec nevystupuje za vysielajúci štát, ale ako súkromná osoba;
   c) začaté treťou osobou v prípade škody vzniknutej v prijímajúcom štáte z nehody spôsobenej vozidlom, loďou alebo lietadlom;
   d) týkajúce sa akejkoľvek súkromnej alebo obchodnej činnosti, ktoré konzulárny úradník alebo zamestnanec vykonáva v prijímajúcom štáte popri svojich úradných funkciách.

Článok 20

1. Členovia konzulárneho úradu môžu byť vyzvaní, aby sa dostavili ako svedkovia na súdne alebo správne konanie. Konzulárni zamestnanci nemôžu, s výnimkou prípadov uvedených v odseku 4

tohto článku, odmietnuť podať svedectvo. Ak konzulárny úradník odmietne podať svedectvo, nesmie byť voči nemu uplatnené žiadne donucovacie opatrenie alebo iné sankcie.

2. Príslušné ustanovenia odseku 1 týkajúce sa konzulárnych úradníkov a konzulárnych zamestnancov sa použijú obdobne na ich rodinných príslušníkov.
3. Orgán požadujúci svedectvo, musí dbať na to, aby neobmedzoval konzulárneho úradníka pri výkone jeho funkcií. Kedykoľvek to je možné, môže prijať svedectvo v jeho rezidencii alebo na konzulárnom úrade alebo prijať od neho písomné vyhlásenie.
4. Členovia konzulárneho úradu a ich rodinní príslušníci nemajú povinnosť podávať svedectvo o skutočnostiach spojených s výkonom ich funkcií alebo predkladať úradnú korešpondenciu a dokumenty týkajúce sa týchto skutočností. Sú takisto oprávnení odmietnuť podať posudok ako znalci vnútroštátneho práva vysielajúceho štátu.

Článok 21

1. Vysielajúci štát sa môže u člena konzulárneho úradu vzdať výsad a imunít uvedených v článkoch 19 a 20.
2. Vzdanie sa výsad a imunít musí byť, s výnimkou ustanovení odseku 3 tohto článku, vo všetkých prípadoch výslovné a musí byť oznámené prijímajúcemu štátu písomne.
3. Ak konzulárny úradník alebo konzulárny zamestnanec začne konanie vo veci, v ktorej by požíval vyňatie z jurisdikcie podľa článku 19, nemôže sa dovolávať vyňatia z jurisdikcie, pokiaľ ide o žaloby navzájom súvisiace priamo s hlavnou žalobou.
4. Vzdať sa vyňatia z jurisdikcie v občianskych alebo správnych veciach neznamená vzdať sa tým tiež imunity, pokiaľ ide o exekučný výkon rozsudku; tejto imunity sa treba vzdať osobitne.

Článok 22

Prijímajúci štát oslobodí členov konzulárneho úradu a ich rodinných príslušníkov žijúcich s nimi v spoločnej domácnosti od všetkých osobných služieb, verejných služieb akéhokoľvek druhu a od vojenských povinností ako sú rekvizície, vojenské kontribúcie a ubytovanie vojska.

Článok 23

1. Konzulárni úradníci, konzulárni zamestnanci a ich rodinní príslušníci žijúci s nimi v spoločnej domácnosti sú vyňatí zo všetkých povinností uložených právnymi predpismi prijímajúceho štátu, pokiaľ ide o registráciu cudzincov, povolenie na pobyt, pracovné povolenie a iné formality, ktoré sa všeobecne vzťahujú na cudzincov.
2. Ustanovenia odseku 1 tohto článku sa však nevzťahujú na konzulárnych zamestnancov, ktorí nie sú občanmi vysielajúceho štátu, alebo vykonávajú súkromnú zárobkovú činnosť v prijímajúcom štáte, ani na ich rodinných príslušníkov.

Článok 24

1. S výhradou ustanovenia odseku 3 tohto článku sú členovia konzulárneho úradu, pokiaľ ide o služby, ktoré vykonávajú pre vysielajúci štát, a ich rodinní príslušníci žijúci s nimi v spoločnej domácnosti vyňatí z pôsobnosti predpisov o sociálnom zabezpečení, ktoré platia v prijímajúcom štáte.
2. Vyňatie uvedené v odseku 1 tohto článku sa vzťahuje aj na členov súkromného personálu, ktorí sú výlučne zamestnaní u členov konzulárneho úradu, a to za podmienky:
   a) že nie sú občanmi prijímajúceho štátu alebo v ňom nemajú trvalý pobyt,
   b) že sa na nich vzťahujú predpisy o sociálnom zabezpečení platné vo vysielajúcom štáte alebo v treťom štáte.
3. Členovia konzulárneho úradu zamestnávajúci osoby, na ktoré sa nevzťahuje vyňatie uvedené v odseku 2 tohto článku, musia plniť povinnosti, ktoré ukladajú zamestnávateľom ustanovenia o sociálnom zabezpečení prijímajúceho štátu.
4. Vyňatie ustanovené v odsekoch 1 a 2 tohto článku nebráni dobrovoľnej účasti na sociálnom zabezpečení prijímajúceho štátu za predpokladu, že táto účasť je prijímajúcim štátom dovolená.

Článok 25

1. Konzulárni úradníci a konzulárni zamestnanci a ich rodinní príslušníci žijúci s nimi v spoločnej domácnosti sú oslobodení od všetkých daní a poplatkov, či už osobných alebo vecných, celoštátnych, oblastných a miestnych s výnimkou:
   a) nepriamych daní, ktoré bývajú obvykle zahrnuté v cene tovaru alebo služieb;
   b) daní a poplatkov zo súkromných nehnuteľností na území prijímajúceho štátu, s výhradou ustanovení článku 18;
   c) dedičských poplatkov a poplatkov z prevodu majetku vyberaných prijímajúcim štátom, s výhradou ustanovenia písmena b) článku 27;
   d) daní a poplatkov zo súkromných príjmov každého druhu, ktoré pochádzajú z prijímajúceho štátu, včítane ziskov pochádzajúcich z prevodu majetkových hodnôt;
   e) daní a poplatkov vyberaných za poskytovanie osobitných služieb;
   f) registračných, súdnych, hypotékových a kolkových poplatkov, s výhradou ustanovení článku 18.
2. Členovia konzulárneho úradu, ktorí zamestnávajú osoby, ktorých platy alebo mzdy sú podrobené dani z príjmov v prijímajúcom štáte, musia plniť povinnosti, ktoré právne predpisy tohto štátu ukladajú zamestnávateľom, pokiaľ ide o vyberanie dane z príjmov.

Článok 26

1. Prijímajúci štát v súlade s právnymi predpismi, ktoré môže vydať, povolí dovoz a poskytne oslobodenie od všetkých colných dávok, daní a ostatných podobných poplatkov vyberaných na základe dovozu alebo v súvislosti s ním, okrem poplatkov za skladovanie, prepravu a podobné služby:
   a) pri predmetoch včítane automobilov určených pre úradnú potrebu konzulárneho úradu;
   b) pri predmetoch určených pre osobnú potrebu konzulárnych úradníkov a ich rodinných príslušníkov žijúcich s nimi v spoločnej domácnosti, včítane predmetov určených pre ich začiatočné zariadenie. Spotrebné predmety nesmú presiahnuť množstvo potrebné pre priamu osobnú spotrebu príslušných osôb.
2. Konzulárni zamestnanci požívajú výsady a oslobodenia uvedené v odseku 1 tohto článku, ak ide o predmety dovezené pri ich nástupe do úradu.
3. Osobná spolubatožina konzulárnych úradníkov a ich rodinných príslušníkov žijúcich s nimi v spoločnej domácnosti je oslobodená od colnej prehliadky. Môže byť prehliadnutá iba v prípade, že sú vážne dôvody domnievať sa, že obsahuje iné predmety, než sú uvedené v odseku 1 písm. b) tohto článku alebo predmety, ktorých dovoz alebo vývoz je zakázaný právnymi predpismi prijímajúceho štátu alebo na ktoré sa vzťahujú jeho predpisy o karanténe. Táto prehliadka sa môže vykonať iba v prítomnosti konzulárneho úradníka alebo jeho príslušného rodinného príslušníka.

Článok 27

V prípade úmrtia člena konzulárneho úradu alebo člena jeho rodiny žijúceho s ním v spoločnej domácnosti prijímajúci štát

a) povolí vývoz hnuteľného majetku zomretého s výnimkou majetku, ktorý bol získaný v prijímajúcom štáte a ktorého vývoz je zakázaný v čase jeho úmrtia;
b) nebude vyberať celoštátne, oblastné alebo miestne dedičské poplatky ani poplatky z prevodu majetku, ak ide o hnuteľný majetok, ktorý bol na území prijímajúceho štátu iba v dôsledku pobytu zomretého v tomto štáte ako člena konzulárneho úradu alebo rodinného príslušníka člena konzulárneho úradu.

Článok 28

1. Prijímajúci štát povolí a bude chrániť slobodu spojenia konzulárneho úradu na všetky úradné účely. Pri spojení s vládou, diplomatickými misiami a ostatnými konzulárnymi úradmi

vysielajúceho štátu, nech už sú kdekoľvek, môže konzulárny úrad používať všetky vhodné spojovacie prostriedky včítane diplomatických kuriérov, diplomatickej alebo konzulárnej batožiny a kódovaných alebo šifrovaných správ.

2. Pri použití verejných spojovacích prostriedkov konzulárnym úradom budú platiť pre konzulárny úrad rovnaké podmienky ako pre diplomatickú misiu.
3. Úradná korešpondencia konzulárneho úradu je nedotknuteľná.
4. Konzulárna batožina nesmie byť otvorená ani zadržaná. Ak však príslušné orgány prijímajúceho štátu majú vážne dôvody domnievať sa, že batožina obsahuje niečo iné, než úradnú korešpondenciu alebo dokumenty alebo predmety určené výlučne na úradné použitie, môžu žiadať, aby batožinu otvoril v ich prítomnosti zodpovedný zástupca vysielajúceho štátu. Ak orgány vysielajúceho štátu takú žiadosť odmietnu, vráti sa batožina na miesto, odkiaľ pochádza.
5. Konzulárna batožina sa môže zveriť kapitánovi lode alebo civilného lietadla, ktoré majú pristáť na povolenom vstupnom mieste. Kapitán musí byť vybavený úradnou listinou označujúcou počet zásielok tvoriacich konzulárnu batožinu, ale nebude považovaný za konzulárneho kuriéra. Po prerokovaní s príslušnými miestnymi orgánmi môže konzulárny úrad poveriť niektorého zo svojich členov, aby prevzal uvedenú batožinu priamo a voľne od kapitána lode alebo lietadla alebo aby mu ju odovzdal.

Článok 29

S výhradou právnych predpisov prijímajúceho štátu o oblastiach, do ktorých je prístup zakázaný alebo upravený z dôvodov štátnej bezpečnosti, konzulárny úradník alebo konzulárny zamestnanec, ako aj jeho rodinní príslušníci môžu slobodne cestovať po území prijímajúceho štátu. Ustanovenia tohto článku sa nedotýkajú podmienok pre vydávanie víz alebo iných cestovných dokladov podľa právnych predpisov prijímajúceho štátu.

HLAVA IV
Konzulárna právomoc a konzulárne funkcie

Článok 30

1. Konzulárny úradník je oprávnený vykonávať v konzulárnom obvode v súlade s právnym poriadkom prijímajúceho štátu funkcie uvedené v tomto dohovore.
2. Konzulárny úradník môže vykonávať konzulárne funkcie mimo konzulárneho obvodu iba so súhlasom prijímajúceho štátu.

Článok 31

Konzulárni úradníci sú oprávnení:

a) chrániť v prijímajúcom štáte práva a záujmy vysielajúceho štátu a jeho občanov včítane právnických osôb;

b) podporovať rozvoj obchodných, hospodárskych, kultúrnych a vedeckých stykov medzi zmluvnými stranami a rozvíjať medzi nimi priateľské styky;

c) zisťovať všetkými zákonnými prostriedkami stav a vývoj obchodného, hospodárskeho, kultúrneho a vedeckého života prijímajúceho štátu, podávať o nich správy vláde vysielajúceho štátu a poskytovať informácie zúčastneným osobám.

Článok 32

Konzulárni úradníci sa môžu pri výkone svojich funkcií obracať na

a) príslušné miestne orgány svojho konzulárneho obvodu;

b) príslušné ústredné orgány prijímajúceho štátu, pokiaľ je to v súlade s právnymi predpismi a zvyklosťami prijímajúceho štátu alebo medzinárodnými dohodami upravujúcimi túto otázku.

Článok 33

1. V súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu má konzulárny úradník právo zastupovať občanov vysielajúceho štátu alebo robiť opatrenia na zabezpečenie ich vhodného zastúpenia pred justičnými a inými orgánmi prijímajúceho štátu v prípadoch, keď pre neprítomnosť alebo z iných dôvodov nie sú schopní hájiť včas svoje práva a záujmy. To isté platí aj pre právnické osoby vysielajúceho štátu.
2. Zastupovanie podľa odseku 1 tohto článku sa končí, len čo zastupované osoby vymenujú svojho splnomocnenca alebo si sami zabezpečia ochranu svojich práv a záujmov.
3. Ak konzulárny úradník zastupuje osoby podľa odseku 1 tohto článku, podlieha pri výkone tejto funkcie právnemu poriadku prijímajúceho štátu a jurisdikcii jeho justičných a iných orgánov za rovnakých podmienok a v rovnakom rozsahu ako občan tohto štátu.

Článok 34

1. Konzulárny úradník je oprávnený v súlade s právnym poriadkom vysielajúceho štátu vydávať, predlžovať, meniť, zrušovať, odnímať a zadržovať cestovné doklady občanov vysielajúceho štátu.
2. Je oprávnený vydávať víza, predlžovať alebo zrušovať ich platnosť osobám, ktoré si prajú cestovať do vysielajúceho štátu.

Článok 35

1. V rozsahu ustanovenom právnym poriadkom vysielajúceho štátu je konzulárny úradník oprávnený:
   a) prijímať žiadosti a vyhlásenia vo veciach štátneho občianstva občanov vysielajúceho štátu a vydávať príslušné doklady;
   b) vyhotovovať rodné a úmrtné listy občanov vysielajúceho štátu a vyhotovovať opisy týchto dokladov;
   c) uzavierať manželstvo a vydávať o tom príslušné doklady za predpokladu, že obaja snúbenci sú občanmi vysielajúceho štátu, a s výhradou, že o tom upovedomí príslušné orgány prijímajúceho štátu, ak to vyžadujú jeho právne predpisy;
   d) zapisovať alebo registrovať zrušenie manželstva podľa právnych predpisov vysielajúceho štátu;
   e) prijímať vyhlásenia týkajúce sa rodinných pomerov občanov vysielajúceho štátu.
2. Tieto ustanovenia nezbavujú osoby, ktorých sa to týka, povinnosti podať hlásenia predpísané právnym poriadkom prijímajúceho štátu.
3. Príslušné orgány prijímajúceho štátu budú okamžite a bezplatne zasielať konzulárnemu úradu opisy a výpisy z matričných listín a listín vo veci osobného stavu týkajúcich sa občanov vysielajúceho štátu a vyžadovaných na administratívne účely.

Článok 36

Konzulárny úradník je oprávnený:

a) prijímať akékoľvek vyhlásenia občanov vysielajúceho štátu a overovať ich,
b) spisovať, potvrdzovať a prijímať do úschovy závety a iné listiny a vyhlásenia občanov vysielajúceho štátu,
c) potvrdzovať alebo overovať podpisy občanov vysielajúceho štátu,
d) prekladať a overovať všetky listiny a dokumenty vydané úradmi vysielajúceho alebo prijímajúceho štátu a osvedčovať preklady, opisy a výpisy z týchto dokumentov.

Článok 37

Konzulárni úradníci sú oprávnení vykonávať na konzulárnom úrade, vo svojom byte, v byte občana vysielajúceho štátu a na lodi alebo v lietadle vysielajúceho štátu tieto úkony:

a) spisovanie a overovanie pravosti listín a zmlúv, ktoré chcú občania vysielajúceho štátu uzavrieť, pokiaľ tieto listiny a zmluvy nie sú v rozpore s právnym poriadkom prijímajúceho štátu a netýkajú sa zriadenia alebo prevodu práv k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v tomto štáte,

b) spisovanie listín a zmlúv a overovanie ich pravosti bez zreteľa na štátnu príslušnosť zmluvných strán, pokiaľ sa tieto listiny a zmluvy vzťahujú iba na majetok alebo práva existujúce vo vysielajúcom štáte alebo sa týkajú záležitostí, ktoré sa majú realizovať v tomto štáte za podmienky, že tieto listiny a zmluvy nie sú v rozpore s právnym poriadkom prijímajúceho štátu.

Článok 38

Konzulárni úradníci sú oprávnení prijímať od občanov vysielajúceho štátu do úschovy listiny, peniaze, cenné predmety a iný hnuteľný majetok im patriaci. Tieto listiny, peniaze, cenné predmety a iný hnuteľný majetok sa môžu vyviezť z prijímajúceho štátu iba v súlade s jeho právnym poriadkom.

Článok 39

Listiny a dokumenty uvedené v článkoch 36 a 37 majú v prijímajúcom štáte rovnakú právnu platnosť a preukázanú moc ako dokumenty overené alebo potvrdené príslušnými súdnymi alebo inými orgánmi tohto štátu.

Článok 40

Prijímajúci štát musí prijať bez overenia podpisy konzulárnych úradníkov na listinách, ktoré vydávajú alebo ktorými potvrdzujú zhodnosť opisov s originálom vydaným príslušným orgánom, ak budú tieto listiny opatrené odtlačkom úradnej pečiatky a z obsahu listín bude možné posúdiť ich autentičnosť.

Článok 41

Konzulárni úradníci sú oprávnení podľa platných medzinárodných dohôd alebo - pokiaľ také dohody neexistujú - iným spôsobom, ktorý je v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu:

a) doručovať štátnym príslušníkom vysielajúceho štátu zdržiavajúcim sa na území prijímajúceho štátu súdne a mimosúdne písomnosti;

b) doručovať na žiadosť justičných orgánov vysielajúceho štátu dožiadania orgánom prijímajúceho štátu príslušným na ich vybavovanie a sami vybavovať dožiadania týkajúce sa štátnych príslušníkov vysielajúceho štátu.

Článok 42

1. Príslušný orgán prijímajúceho štátu bez meškania upovedomí konzulárny úrad o úmrtí občana vysielajúceho štátu na území prijímajúceho štátu.

2. Obdobne sa postupuje, ak dedič, iný oprávnený účastník alebo odkazovník, ktorému má pripadnúť dedičstvo prejednávané na území prijímajúceho štátu, je príslušníkom vysielajúceho štátu, nemá však pobyt na území prijímajúceho štátu a nie je tu ani zákonne zastupovaný.

3. Konzulárny úrad vysielajúceho štátu môže požiadať príslušný orgán prijímajúceho štátu o bezodkladné opatrenia nevyhnutné na zabezpečenie a správu dedičstva zanechaného v tomto štáte zomretým občanom vysielajúceho štátu a upovedomiť ho o prípadných opatreniach, ktoré už boli urobené. Pri zabezpečovaní opatrení podľa tohto odseku môže konzulárny úrad poskytnúť svoju pomoc priamo alebo prostredníctvom svojho zástupcu.

4. Ak po splnení formalít spojených s dedičstvom v prijímajúcom štáte pripadne hnuteľné dedičstvo alebo výťažok z predaja hnuteľností alebo nehnuteľností dedičovi, oprávnenému účastníkovi alebo odkazovníkovi, ktorí sú občanmi vysielajúceho štátu a ktorí nemajú pobyt v prijímajúcom štáte a nevymenovali svojho splnomocnenca, bude tento majetok alebo výťažok z ich predaja odovzdaný konzulárnemu úradu vysielajúceho štátu za podmienky, že

   a) bola preukázaná spôsobilosť dedičov, oprávnených účastníkov alebo odkazovníkov;

b) príslušné orgány prijímajúceho štátu dajú tam, kde to prichádza do úvahy, súhlas s odovzdaním dedičstva alebo výťažku z jeho predaja;

c) všetky dedičské dlhy ohlásené v lehote predpísanej právnymi predpismi prijímajúceho štátu sú zaplatené alebo zabezpečené;

d) poplatky z dedičstva sú zaplatené alebo zabezpečené.

5. Ak občan vysielajúceho štátu, ktorý nemá trvalý pobyt v prijímajúcom štáte, náhle zomrie počas pobytu na území tohto štátu, budú veci, peňažné sumy a cennosti, ktoré mal so sebou a ktoré nevyžiadal prítomný dedič, dočasne a za účelom zabezpečenia ich ochrany odovzdané do úschovy konzulárnemu úradu vysielajúceho štátu bez ďalších formalít, pričom sa pre správne alebo justičné orgány prijímajúceho štátu vyhradzuje v záujme príslušného konania právo na prevzatie týchto vecí. Konzulárny úrad musí tieto veci, peňažné sumy a cennosti odovzdať ktorémukoľvek orgánu prijímajúceho štátu poverenému ich správou alebo likvidáciou. Konzulárny úrad musí zachovávať právny poriadok prijímajúceho štátu, pokiaľ ide o vývoz zvrškov a prevod peňažných súm.

6. V dedičských veciach platia takisto ustanovenia článku 33 tohto dohovoru.

Článok 43

1. Len čo sa úrady prijímajúceho štátu dozvedia o prípadoch, keď treba určiť poručníka alebo opatrovníka pre občana vysielajúceho štátu, oznámia to príslušnému konzulárnemu úradu.

2. Ustanovenia článku 33 tohto dohovoru platia aj pre ochranu práv a záujmov neplnoletých alebo iných osôb, ktoré nemajú plnú spôsobilosť na právne úkony.

3. V prípade, keď nie je zabezpečená správa majetku neplnoletých alebo iných osôb, ktoré nemajú plnú spôsobilosť na právne úkony, môže sa konzulárny úradník postarať o vymenovanie správcu tohto majetku alebo požiadať príslušné orgány prijímajúceho štátu o vykonanie príslušných opatrení.

Článok 44

Konzulárny úradník môže v súlade s právnym poriadkom vysielajúceho štátu prevziať starostlivosť o neplnoletého občana tohto štátu, ktorý žije na území prijímajúceho štátu, ak tento štát uznáva takúto právomoc.

Článok 45

1. Za účelom uľahčenia výkonu konzulárnych funkcií týkajúcich sa občanov vysielajúceho štátu:

a) konzulárni úradníci majú voľnosť spojenia s občanmi vysielajúceho štátu a prístupu k nim. Občania vysielajúceho štátu majú rovnakú voľnosť spojenia s konzulárnymi úradníkmi a prístupu k nim;

b) príslušné orgány prijímajúceho štátu musia bez meškania informovať konzulárny úrad vysielajúceho štátu o prípadoch, keď je v jeho konzulárnom obvode občan vysielajúceho štátu vzatý do väzby alebo keď je jeho osobná sloboda akoukoľvek inou formou obmedzená. Každé oznámenie určené konzulárnemu úradu osobou, ktorá je vzatá do väzby alebo ktorej osobná sloboda je inak obmedzená, musia tieto orgány doručiť bez meškania. Tieto orgány musia bez meškania informovať osobu, ktorej osobná sloboda bola obmedzená, o právach, ktoré má podľa tohto ustanovenia;

c) konzulárni úradníci majú právo tohto občana navštevovať, hovoriť a písať si s ním a zabezpečiť jeho právne zastúpenie. Výkon týchto práv umožnia príslušné orgány prijímajúceho štátu bez meškania;

d) ak sú títo občania po odsúdení vo výkone trestu odňatia slobody, majú konzulárni úradníci právo ich navštevovať. Pri každej návšteve tohto druhu sa konzulárnemu úradníkovi umožní rozhovor s takou osobou.

2. Práva uvedené v odseku 1 tohto článku sa budú vykonávať v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu za predpokladu, že tieto právne predpisy výkon uvedených práv neznemožňujú.

Článok 46

1. Konzulárny úradník môže vo svojom konzulárnom obvode poskytnúť pomoc lodiam vysielajúceho štátu, ktoré priplúvajú do prístavu alebo iného miesta, kde môžu zakotviť, alebo sa tam už nachádzajú. Len čo je vstup na loď povolený, môžu konzulárni úradníci vstúpiť na jej palubu a spojiť sa s kapitánom, členmi posádky a cestujúcimi, ktorí sú občanmi vysielajúceho štátu.
2. Kapitán alebo ktorýkoľvek člen posádky má voľný prístup na konzulárny úrad, ak má tento úrad sídlo v prístave, kde loď kotví. Ak konzulárny úrad nie je v prístave, je tento prístup viazaný na súhlas príslušného orgánu prijímajúceho štátu.
3. Bez toho, aby tým bola dotknutá právomoc orgánov prijímajúceho štátu, môžu konzulárni úradníci viesť vyšetrovanie na objasnenie všetkých nehôd, ku ktorým došlo počas plavby na palube lode vysielajúceho štátu, vypočuť kapitána a každého člena posádky, kontrolovať palubné dokumenty, prijímať vyhlásenia o ceste a mieste určenia, a ak to právny poriadok vysielajúceho štátu dovoľuje, riešiť spory každého druhu medzi kapitánom, dôstojníkmi a námorníkmi, robiť opatrenia na prijatie kapitána alebo ktoréhokoľvek člena posádky do nemocničného ošetrenia alebo na ich návrat do vlasti, uľahčiť príchod a odchod lode, ako aj jej pobyt v prístave. Pri výkone týchto funkcií môžu konzulárni úradníci požiadať orgány prijímajúceho štátu o spoluprácu a pomoc.
4. Orgány prijímajúceho štátu nezasahujú do udalostí na palube lode s výnimkou udalostí, ktoré by mohli narušiť pokoj a verejný poriadok na zemi alebo v prístave alebo ohroziť zdravie osôb alebo verejnú bezpečnosť alebo ktorých by sa mohli zúčastniť osoby, ktoré nie sú členmi posádky.
5. V prípade, že by príslušné orgány prijímajúceho štátu mali v úmysle vykonať prehliadku, vyšetrovanie alebo donucovacie opatrenie na palube lode vysielajúceho štátu, ktorá sa nachádza vo vodách prijímajúceho štátu, upovedomia pred ich vykonaním konzulárny úrad, aby sa na úkone mohli zúčastniť konzulárni úradníci. V tomto oznámení sa uvedie presný čas vykonania úkonu. Ak sa konzulárni úradníci alebo ich zástupcovia nezúčastnia na tomto úkone, môžu požiadať uvedené orgány o odovzdanie všetkých informácií o jeho priebehu. Ustanovenie tohto odseku platí takisto v prípade, keď kapitána alebo ktoréhokoľvek člena posádky majú vypočúvať orgány prijímajúceho štátu.
6. V prípade, že ide o neodkladné opatrenie, alebo ak sa vyšetrovanie vykonáva na žiadosť kapitána, musí o tom byť konzulárny úradník informovaný počas vyšetrovania, a to čo možno najskôr. Na požiadanie bude konzulárny úradník takisto vyrozumený o priebehu vyšetrovania konaného za jeho neprítomnosti.
7. Ustanovení odsekov 5 a 6 tohto článku sa nemožno dovolávať voči orgánom prijímajúceho štátu, ak ide o uplatnenie colných predpisov alebo vykonávanie iných kontrolných opatrení týkajúcich sa ochrany zdravia, prístavného poriadku, zabezpečenia tovaru a vstupu cudzincov.
8. Ustanovenia tohto článku sa nevzťahujú na vojnové lode.

Článok 47

1. Ak loď vysielajúceho štátu stroskoce, uviazne alebo je inak poškodená vo vodách prijímajúceho štátu, podajú o tom príslušné orgány tohto štátu bez meškania správu konzulárnemu úradu a informujú ho o urobených alebo zamýšľaných opatreniach na záchranu cestujúcich, členov posádky, lode a nákladu. Konzulárny úradník môže poskytnúť všetku pomoc lodi, členom posádky a cestujúcim a urobiť všetky opatrenia na zabezpečenie nákladu a na opravu lode. Môže takisto požiadať orgány prijímajúceho štátu, aby také opatrenia prijali.
2. Ak prevádzkovateľ lode, kapitán alebo akákoľvek oprávnená osoba nie je schopná urobiť nevyhnutné opatrenia na zabezpečenie a správu lode alebo jej nákladu, môže konzulárny úradník urobiť v mene prevádzkovateľa lode opatrenia, ktoré by v tomto smere mohol urobiť prevádzkovateľ lode.
3. Ustanovenia odseku 2 tohto článku sa takisto vzťahujú na akýkoľvek predmet, ktorý patrí občanovi vysielajúceho štátu a pochádza z nákladu lode vysielajúceho štátu alebo tretieho štátu, ktorý by sa našiel na pobreží alebo v blízkosti pobrežia prijímajúceho štátu alebo dopravil do prístavu konzulárneho obvodu.

4. Príslušné orgány prijímajúceho štátu poskytnú konzulárnemu úradníkovi nevyhnutnú pomoc pri všetkých opatreniach, ktoré treba urobiť pri poškodení lode.
5. Loď vysielajúceho štátu, ktorá bola poškodená, jej náklad a palubné zásoby nepodliehajú na území prijímajúceho štátu colným poplatkom, pokiaľ sa nevykladajú na použitie alebo spotrebu v tomto štáte.

Článok 48

Ustanovenia článkov 46 a 47 sa primerane použijú takisto na lietadlá vysielajúceho štátu.

Článok 49

Konzulárni úradníci môžu vykonávať dozorné a inšpekčné funkcie ustanovené právnymi predpismi vysielajúceho štátu a týkajúce sa lietadiel tohto štátu a ich posádok. Sú takisto oprávnení poskytovať týmto lietadlám a posádkam pomoc.

Článok 50

Konzulárny úrad môže za konzulárne úkony vyberať na území prijímajúceho štátu poplatky a dávky určené právnymi predpismi vysielajúceho štátu.

Článok 51

Okrem funkcií ustanovených týmto dohovorom môžu konzulárni úradníci vykonávať iné konzulárne funkcie, ktoré nie sú v rozpore s právnym poriadkom prijímajúceho štátu.

HLAVA V
Záverečné ustanovenia

Článok 52

1. Bez ujmy na svojich výsadách a imunitách sú všetky osoby požívajúce tieto výsady a imunity povinné dodržiavať právne predpisy prijímajúceho štátu včítane dopravných predpisov a predpisov o poistení motorových vozidiel. Takisto sú povinné nevmiešavať sa do vnútorných vecí tohto štátu.
2. Konzulárne miestnosti sa nebudú používať spôsobom, ktorý by bol v rozpore s výkonom konzulárnych funkcií.

Článok 53

Členovia konzulárneho úradu budú dbať na povinnosti uložené právnymi predpismi prijímajúceho štátu, ktoré sa týkajú občianskoprávnej zodpovednosti za škody spôsobené tretím osobám pri prevádzke vozidla, lode alebo lietadla.

Článok 54

1. Členovia konzulárneho úradu, ktorí sú občanmi prijímajúceho štátu alebo majú trvalý pobyt na území prijímajúceho štátu, podliehajú jurisdikcii prijímajúceho štátu s výnimkou prípadov, keď ide o výkon ich funkcií, a nepožívajú ani ďalšie výsady a imunity na základe ustanovení hlavy III tohto dohovoru okrem tých, ktoré im priznáva článok 20 ods. 4.
2. Ustanovenia hlavy III tohto dohovoru, s výnimkou článku 20 ods. 4, sa nevzťahujú na
   a) rodinných príslušníkov osôb uvedených v odseku 1 tohto článku alebo rodinných príslušníkov člena konzulárneho úradu, ktorí sú občanmi prijímajúceho štátu alebo v ňom majú trvalý pobyt;
   b) členov súkromného personálu, ktorí sú občanmi prijímajúceho štátu alebo v ňom majú trvalý pobyt.

3. Prijímajúci štát musí vykonávať svoju jurisdikciu nad osobami uvedenými v odsekoch 1 a 2 tohto článku takým spôsobom, aby neodôvodnene neobmedzoval výkon funkcií konzulárneho úradu.

Článok 55

1. Ustanovenia tohto dohovoru sa vzťahujú, pokiaľ to súvislosti dovoľujú, takisto na výkon konzulárnych funkcií uskutočňovaných diplomatickými misiami.
2. Mená členov diplomatickej misie poverených prácou v konzulárnom oddelení alebo inak poverených výkonom konzulárnych funkcií misie sa oznamujú ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu.
3. Výsady a imunity členov diplomatickej misie uvedených v odseku 2 tohto článku sa aj naďalej upravujú pravidlami medzinárodného práva o diplomatických stykoch.

Článok 56

Tento dohovor podlieha ratifikácii. Výmena ratifikačných listín sa uskutoční v Prahe.

Článok 57

Tento dohovor nadobudne platnosť tridsiatym dňom po dni výmeny ratifikačných listín a zostane v platnosti, kým ju jedna z Vysokých zmluvných strán písomne nevypovie po tom, čo o tom šesť mesiacov vopred informovala druhú Vysokú zmluvnú stranu.

Na dôkaz toho splnomocnenci Vysokých zmluvných strán tento dohovor podpísali a opatrili ho pečaťami.

Dané vo Vientiane 15. marca 1985 vo dvoch pôvodných vyhotoveniach, každé v českom, laoskom a francúzskom jazyku, pričom všetky znenia majú rovnakú platnosť.

V prípade rôzneho výkladu českého a laoského znenia tohto dohovoru bude rozhodné francúzske znenie.

Za Československú socialistickú republiku:
Ladislav Kocsis

Za Laoskú ľudovodemokratickú republiku:
Soulivong Phasitthideth

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.